

PASSAPORT

PER A LA IGUALTAT

Aquest Passaport per a la Igualtat ha estat produït per

UNESCO – Secció per a la Dona i la Igualtat de Gènere
(Organització de les Nacions Unides per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura)

en col·laboració amb:

UNIFEM (Fons de Desenvolupament de les Nacions Unides per a la Dona)

UNAIDS (Programa Conjunt de les Nacions Unides per a la Sida)

Tota la informació proporcionada en aquest Passaport per a la Igualtat té
data de gener del 2006.

UNESCOcat

ÍNDEX

Pròleg del director general de la UNESCO 1

Prefaci de l'assessora especial del secretari general
de les Nacions Unides sobre Qüestions de Gènere
i Progrés de la Dona 2

Presentació i notes explicatives de la UNESCO –
Secció per a la Dona i la Igualtat de Gènere 4

Taula d'estats part de la Convenció
i el Protocol Facultatiu 9

Índex de títols per a la Convenció i el Protocol Facultatiu 13

Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes
de Discriminació contra la Dona 15

Protocol Facultatiu a la Convenció sobre l'Eliminació de Totes
les Formes de Discriminació contra la Dona 34

Pròleg del director general de la UNESCO

Aquest Passaport per a la Igualtat conté l'instrument normatiu internacional més important relatiu a la dona, un instrument que vol aconseguir la igualtat de drets per a les dones arreu del món. La Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona (CEDAW) va ser aprovada el 1979 per les Nacions Unides i va entrar en vigor el 3 de setembre del 1981. A data d'avui, 180 estats (o 178 dels 191 estats membres de les Nacions Unides) són part de la Convenció, i l'adhesió més recent es va produir el 18 de març del 2005.

L'eficàcia de la CEDAW ha augmentat des del 1999, quan l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar el Protocol Facultatiu a aquesta Convenció. Aquest Protocol atorga als individus subjectes a la jurisdicció dels estats que l'han adoptat el dret de denunciar violacions de la Convenció comeses pels seus governs davant el Comitè responsable de la CEDAW. El Protocol autoritza el Comitè a investigar aquestes violacions.

La UNESCO ajuda a promoure la CEDAW i està particularment compromesa amb l'aplicació del seu article 10, que parla de la igualtat de drets de la dona i l'home en el camp de l'educació i de l'eliminació dels estereotips de rol de l'home i la dona en tots els àmbits i en totes les formes d'educació. La UNESCO va concebre aquest Passaport per a la Igualtat com una eina per ajudar a promoure la Convenció. Es dirigeix especialment als líders d'opinió locals de cada societat: organitzacions de dones, professors, advocats, metges, membres d'òrgans de govern locals i nacionals, dirigents sindicals, periodistes i presentadors de ràdio i televisió, entre altres. Tots estan convidats a col·laborar en la tasca de donar a conèixer la Convenció a dones i homes i a utilitzar-la quan els drets de les dones estan amenaçats o són violats.

Des de la primera edició el 1999, el Passaport s'ha distribuït en 19 llengües: anglès, àrab, espanyol, francès, hindi, portuguès, rus, suahili, urdú, xinès i les nou llengües de Guinea. Agraïm a tots els socis que ajuden la UNESCO a divulgar-lo arreu del món, sobretot al Fons de Desenvolupament de les Nacions Unides per a la Dona (UNIFEM) i al Programa Conjunt de les Nacions Unides per a la Sida (UNAIDS), així com a d'altres organismes de l'ONU i organitzacions no governamentals. Esperem que aquest Passaport per a la Igualtat us ajudi personalment, i que us ajudi a compartir el missatge que conté amb el màxim nombre de persones possible.

Koitiro Matsuura

Prefaci de Rachel Mayanja

Assesora especial del secretari general de les Nacions Unides
sobre Qüestions de Gènere i Progrés de la Dona

La Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona (CEDAW), aprovada el 1979 per l'Assemblea General de les Nacions Unides, se sol descriure com una declaració internacional de drets per a la dona. A data d'avui, 180 estats són part d'aquesta «Declaració de drets per a la dona» i, per tant, estan obligats en virtut del dret internacional a assolir la igualtat entre les dones i els homes en els àmbits civil, cultural, econòmic, polític i social. En els estats part, com també en els països que encara no l'han ratificada, la Convenció és una eina potent a les mans d'activistes i legisladors, jutges i educadors, polítics i experts. Aquests utilitzen la Convenció per influir en els processos legislatius i en les polítiques dels governs. La Convenció exerceix un paper decisiu a l'hora de formar l'opinió pública a favor de la igualtat de la dona i de defensar els drets de la dona. Els tribunals de molts països invoquen la Convenció en els litigis nacionals per reparar la discriminació de la dona en molts àmbits, com ara el treball, la nacionalitat i la violència contra les dones. El Protocol Facultatiu, que va entrar en vigor el desembre de l'any 2000, és un procediment de reclamació que dóna dret a la dona i a grups de dones a elevar peticions al Comitè en relació amb violacions de la Convenció. També autoritza al Comitè a investigar d'ofici violacions greus o sistemàtiques de la Convenció.

El Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona supervisa l'aplicació de la Convenció. Aquest Comitè ha estat un interlocutor del canvi a favor de les dones, tant col·lectivament com individualment.

Les seves recomanacions pràctiques als estats han garantit que la Convenció sigui actualment una part activa del discurs jurídic, polític i social dins dels països. El Comitè ha avaluat la influència de les tradicions i els costums que releguen la dona a un estatus de segona i els estereotips que conformen el «lloc adequat» de la dona dins de la societat i dins de casa. Ha revisat la compatibilitat de les normes consuetudinàries, i la seva aplicació a les dones, amb els requisits de la Convenció. Ha tingut en compte els punts forts i els punts dèbils de les polítiques educatives i el seu impacte sobre el dret de les noies i les dones a una educació i una formació de qualitat. Ha debatut com haurien d'evolucionar les relacions matrimonials i familiars i com s'haurien de transformar per tal de garantir la igualtat de drets entre les dones i els homes.

En la Cimera Mundial del 2005, els governs i la comunitat internacional van afirmar un cop més la seva convicció que «el progrés de la dona és el progrés de tots», i van decidir promoure la igualtat de gènere i eliminar la discriminació de gènere dominant. Van reiterar que la implantació plena i efectiva dels objectius de la Declaració de Pequín i la Plataforma d'Acció i de l'acord de la 23ena sessió especial de l'Assemblea General de les Nacions Unides representa una contribució essencial per assolir els objectius de desenvolupament acordats internacionalment, entre aquests els continguts en la Declaració del Mil·lenni.

Amb l'ajuda d'aquest Passaport per a la Igualtat, aquests objectius cada cop estan més a prop. Res no pot ser més adient que entrar al nou mil·lenni amb el compromís universal envers el dret de la dona a la igualtat i a la no-discriminació com a progrés universal per a tots.

Rachel Mayanja

Presentació i notes explicatives de la Secció per a la Dona i la Igualtat de Gènere de la UNESCO

Presentació

El 18 de desembre del 1979 es va fer un pas important cap a la consecució de l'objectiu de la igualtat de drets per a la dona quan l'Assemblea General va aprovar la Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona. La seva aprovació va culminar les consultes dutes a terme durant cinc anys per diversos grups de treball, la Comissió sobre l'Estatut de la Dona i l'Assemblea General.

El Passaport per a la Igualtat s'emet en virtut del dret de tot ésser humà, sense distinció de sexe, a gaudir dels drets fonamentals proclamats en la Declaració Universal dels Drets Humans. El propòsit del Passaport és que les dones i els homes de tot el món coneguin l'existència de la Convenció.

La CEDAW estableix la universalitat del principi de la igualtat de drets entre els homes i les dones i disposa mesures per garantir la igualtat de drets de la dona a tot el món. Reflecteix la magnitud de l'exclusió i de l'opressió exercides contra les dones pel sol fet de ser dones.

La Convenció adopta una perspectiva molt àmplia i mira d'establir la igualtat de drets per a la dona, sigui quin sigui el seu estat civil, en tots els àmbits: polític, econòmic, social, cultural i civil. Preveu, d'una banda, l'aprovació de lleis nacionals que prohibeixin la discriminació i, de l'altra, l'adopció de mesures especials de caràcter provisional per accelerar l'assoliment d'una igualtat *de facto* entre les dones i els homes, sense oblidar de canviar els paradigmes i els models de comportament sociocultural que perpetuen la discriminació.

Notes explicatives

1. Perspectiva general

La CEDAW exposa, de forma jurídicament vinculant, principis i mesures acceptats internacionalment per assolir la igualtat de drets de la dona arreu del món. Aquesta àmplia Convenció exigeix la igualtat de drets de la dona en els àmbits polític, econòmic, social, cultural i civil.

La Convenció es divideix en sis parts i consta de 30 articles, amb un preàmbul que (i) exposa el fonament jurídic per a la igualtat de drets de dones i homes; (ii) explica la contínua discriminació de la dona i en descriu els efectes; (iii) defineix les principals àrees problemàtiques que s'han de corregir per assolir la plena igualtat entre els homes i les dones, i (iv) descriu les aportacions necessàries i exclusives que fan les dones.

La part I defineix la discriminació contra la dona i determina els mitjans per eliminar-la. La Convenció exigeix lleis nacionals que prohibeixin la discriminació i l'aplicació de mesures que garanteixin els drets humans. També recomana l'adopció de mesures especials de caràcter provisional per accelerar la igualtat entre les dones i els homes, així com actuacions que tendeixin a modificar els models socials i culturals que perpetuen la discriminació.

La part II parla dels drets polítics de les dones i disposa la igualtat de drets en la vida política i pública, en els àmbits nacional i internacional. La part II també tracta qüestions relatives a la nacionalitat i exigeix la igualtat de drets a l'hora d'obtenir, canviar o conservar la nacionalitat.

La part III exposa els drets socials i econòmics i enumera la igualtat de drets per a la dona en les àrees de l'educació (article 10), l'ocupació, l'atenció sanitària i la vida econòmica i social, amb especial atenció als problemes de les dones del camp.

Els drets civils de les dones es tracten a la part IV, que consta de disposicions que promouen la igualtat de la dona davant la llei i que defensen la igualtat en tots els aspectes relatius al

matrimoni i a les relacions familiars, amb especial atenció als matrimonis amb infants.

La part V exposa els objectius, la composició i les funcions del Comitè per a l'eliminació de la Discriminació contra la Dona. També descriu els requisits d'informació dels estats part.

La part VI s'ocupa de l'aplicació de la Convenció i dels seus efectes legals en l'àmbit nacional i internacional, així com de les reserves que els estats part poden presentar a l'hora d'adoptar la Convenció.

La Convenció destaca al llarg de tot el text determinats àmbits particularment pertinents per a les dones pel que fa a la igualtat de protecció. La maternitat, la procreació, la reproducció i la planificació familiar es tracten en diversos articles. L'article 6 exigeix la supressió del tràfic i la prostitució de dones.

Per obtenir més informació sobre la Convenció i la seva història, visiteu <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

2. Aplicació i reserves

En la pràctica, l'aplicació de la Convenció es recolza sobretot en la bona disposició dels governs a incorporar els termes de la Convenció a la seva legislació nacional.

Un estat part accepta, per tant, incloure aquestes normes universals a les seves lleis nacionals i integrar-les en la seva legislació i en les pràctiques administratives i socials per tal d'assolir una eradicació *de facto* de la discriminació.

No obstant això, l'adopció d'aquest tractat internacional per un estat de vegades pot anar acompanyada de reserves. Les reserves permeten a un estat de no aplicar determinades disposicions per les quals no pot o no vol estar vinculat, tot i ser part del tractat. Els estats donen raons diverses, com ara la legislació nacional en vigor, el dret consuetudinari o la llibertat religiosa, per justificar les seves reserves. Una reserva no és acceptable, però, si és incompatible amb l'objecte i el propòsit del tractat.

En el cas de la CEDAW, el nombre i la naturalesa de les reserves expressades pels estats en els seus instruments de ratificació constitueixen actualment un obstacle perturbador per al reconeixement i la aplicació universal de la Convenció. Algunes reserves qüestionen el mateix principi de la Convenció, és a dir, l'eliminació de la discriminació de la dona, i són obstacles importants per a la millora de l'estatus de la dona.

Per obtenir més informació sobre les reserves dels estats, visiteu <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

3. Protocol Facultatiu

Si un estat part violava algun dels drets de la Convenció, les víctimes d'aquesta violació no tenien cap mitjà per expressar els seus greuges i buscar una reparació dins del marc de la Convenció. Per aquest motiu, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar el desembre del 1999 un Protocol Facultatiu a la CEDAW, que va entrar en vigor el 22 de desembre del 2000.

El Protocol Facultatiu atorga a individus i a grups d'individus el dret a presentar davant el Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona (Comitè) denúncies relatives a violacions de la Convenció comeses pels seus governs. El Protocol Facultatiu també crea un procediment d'investigació que autoritza al Comitè a iniciar d'ofici investigacions sobre situacions de violacions greus o sistemàtiques dels drets que disposa la Convenció comeses per un estat part.

Per obtenir més informació sobre el Protocol i les regles de procediment, visiteu <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

4. El Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona

El Comitè es constitueix en virtut de la part V de la Convenció, que estableix el mecanisme per a la supervisió internacional de les obligacions acceptades pels estats en virtut de la Convenció. El Comitè, constituït per 23 experts elegits pels estats part i que actuen a títol personal, es va reunir per primera vegada el 1982, després que la Convenció entrés en vigor.

La tasca principal del Comitè és avaluar el progrés assolit pels estats, a partir dels informes periòdics que aquests li presenten, en relació amb les mesures legislatives, judicials i administratives, entre altres, adoptades per fer efectiva la Convenció, i fer recomanacions als estats sobre els passos que han de fer per aplicar la Convenció, en particular, integrant-la a la legislació nacional.

La competència del Comitè es va ampliar en virtut del Protocol Facultatiu per poder considerar les violacions de la Convenció comeses pels estats i fer recomanacions als estats. En relació amb les denúncies de terceres parts, el Comitè només pot considerar les que no siguin anònimes, que concerneixin un estat part de la Convenció i del Protocol Facultatiu, i que es presentin un cop esgotats tots els recursos nacionals. Pel que fa a l'autoritat independent del Comitè per considerar les violacions greus o sistemàtiques dels estats, un estat podria optar per no reconèixer aquesta competència.

Per obtenir més informació sobre el Comitè, els seus mètodes de treball, els informes dels països i el model de formulari per presentar una denúncia davant el Comitè, visiteu <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

Ens plau difondre aquesta nova edició del Passaport i esperem que aprofiteu totes les oportunitats que tingueu per llegir, debatre i divulgar la CEDAW i el Protocol Facultatiu.

S. Gülser Corat
Cap de la Secció per a la Dona i la Igualtat de Gènere
Oficina de Planificació Estratègica
<http://www.unesco.org/women>

Taula d'estats part de la Convenció i el Protocol Facultatiu

A dia 18 de març del 2005, 180 estats han ratificat o aprovat la Convenció, dels quals 60 han fet reserves a la Convenció o han fet declaracions sobre la Convenció.

A dia 20 de gener del 2006, 76 estats han ratificat o aprovat el Protocol Facultatiu, dels quals quatre han fet reserves al Protocol Facultatiu o han fet declaracions sobre el Protocol Facultatiu.

Per obtenir actualitzacions i informació addicional sobre els estats part de la Convenció i el Protocol Facultatiu, consulteu <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/states.htm>

Cal tenir en compte que alguns estats han signat la Convenció però encara no l'han ratificada ni aprovada. Una signatura no acredita el consentiment d'un estat a obligar-se. No obstant això, sí que expressa la bona disposició de l'estat signatari a continuar el procés del tractat. La signatura faculta l'estat per procedir a la ratificació, a l'acceptació o a l'aprovació. També crea l'obligació d'abstenir-se, de bona fe, d'actes que vagin en contra de l'objecte i el propòsit del tractat. En aquest sentit, un estat ha signat però no ha ratificat o aprovat la Convenció, i 21 estats han signat però no han ratificat o aprovat el Protocol Facultatiu.

La taula que es mostra a continuació és un resum de tots els estats part de la Convenció i/o el Protocol Facultatiu:

«√» - indica que l'estat ha ratificat o aprovat l'instrument corresponent;

«S» - indica que l'estat ha signat, però no ha ratificat o aprovat, l'instrument corresponent;

«*» - indica que l'estat ha fet reserves a l'instrument corresponent o ha fet declaracions sobre l'instrument.

Estat	CEDAW	Protocol
Afganistan	√	
Albània	√	√
Alemanya	√*	√
Algèria	√*	
Andorra	√	√
Angola	√	
Antigua i Barbuda	√	
Àràbia Saudita	√*	
Argentina	√*	S
Armènia	√	
Austràlia	√*	
Àustria	√*	√
Azerbaidjan	√	√
Bahames	√*	
Bahrain	√*	
Bangla Desh	√*	√*
Barbados	√	
Bèlgica	√	√*
Belize	√	√*
Benín	√	S
Bhutan	√	
Bielorússia	√	√
Bolívia	√	√
Bòsnia i Hercegovina	√	√
Botsuana	√	
Brasil	√*	√
Bulgària	√	S
Burkina Faso	√	√
Burundi	√	S
Cambodja	√	S
Camerun	√	√
Canadà	√	√
Cap Verd	√	
Centreafricana, República	√	
Colòmbia	√	S
Comores	√	
Congo	√	
Congo, República De- mocràtica del	√	

Estat	CEDAW	Protocol
Corea, República de	√*	
Corea, República Demo- cràtica Popular de	√*	
Costa d'Ivori	√	
Costa Rica	√	√
Croàcia	√	√
Cuba	√*	S*
Dinamarca	√	√
Djibouti	√	
Dominica	√	
Dominicana, República	√	√
Egipte	√*	
El Salvador	√*	S
Emirats Àrabs Units	√*	
Equador	√	√
Eritrea	√	
Eslòvàquia	√	√
Eslòvènia	√	√
Espanya	√*	√
Estats Units d'Amèrica	S	
Estònia	√	
Etiòpia	√*	
Federació Russa	√	√
Fiji	√	
Filipines	√	√
Finlàndia	√	√
França	√*	√
Gabon	√	√
Gàmbia	√	
Geòrgia	√	√
Ghana	√	S
Grècia	√	√
Grenada	√	
Guatemala	√	√
Guinea	√	
Guinea Bissau	√	S
Guinea Equatorial	√	
Guyana	√	
Haití	√	
Hondures	√	

Estat	CEDAW	Protocol
Hongria	√	√
Iemen	√*	
Illes Salomó	√	√
Índia	√*	
Indonèsia	√*	S
Iraq	√*	
Irlanda	√*	√
Islàndia	√	√
Israel	√*	
Itàlia	√*	√
Jamahiriya Àrab Líbia	√*	√
Jamaica	√*	
Japó	√	
Jordània	√*	
Kazakhstan	√	√
Kenya	√	
Kirguizistan	√	√
Kiribati	√	
Kuwait	√*	
Laos, República Demo- cràtica Popular de	√	
Lesotho	√*	√
Letònia	√	
Líban	√*	
Libèria	√	S
Liechtenstein	√*	√
Lituània	√	√
Luxemburg	√*	√
Macedònia, Antiga República Iugoslava de	√	√
Madagascar	√	S
Malàisia	√*	
Malauí	√	S
Maldives	√*	
Mali	√	√
Malta	√*	
Marroc	√*	
Maurici	√*	S
Mauritània	√*	
Mèxic	√*	√

Estat	CEDAW	Protocol
Micronèsia, (Estats Federats de)	√*	
Moçambic	√	
Moldàvia, República de	√	
Mònaco	√*	
Mongòlia	√	√
Myanmar	√*	
Namíbia	√	√
Nepal	√	S
Nicaragua	√	
Níger	√*	√
Nigèria	√	√
Noruega	√	√
Nova Zelanda	√*	√
Països Baixos	√*	√
Pakistan	√*	
Panamà	√	√
Papua Nova Guinea	√	
Paraguai	√	√
Perú	√	√
Polònia	√	√
Portugal	√	√
Regne Unit de la Gran Bre- tanya i Irlanda del Nord	√*	√
Romania	√	√
Ruanda	√	
Saint Christopher i Nevis	√	√
Saint Lucia	√	
Saint Vincent i les Gren- adines	√	
Samoa	√	
San Marino	√	√
Sao Tomé i Príncipe	√	S
Senegal	√	√
Sèrbia i Montenegro	√	√
Seychelles	√	S
Sierra Leone	√	S
Singapur	√*	
Síria, República Àrab de	√*	
Sri Lanka	√	√

Estat	CEDAW	Protocol
Suazilàndia	√	
Sud-Àfrica	√	√
Suècia	√	√
Suïssa	√*	
Surinam	√	
Tadjikistan	√	S
Taifàndia	√*	√
Tanzània, República	√	√
Unida de		
Timor Oriental	√	√
Togo	√	
Trinitat i Tobago	√*	
Tunísia	√*	
Turkmenistan	√	
Turquia	√*	√
Tuvalu	√	
Txad	√	
Txeca, República	√	√
Ucraïna	√	√
Uganda	√	
Uruguai	√	√
Uzbekistan	√	
Vanuatu	√	
Veneçuela, (República Bolivariana de)	√*	√
Vietnam	√*	
Xile	√*	S
Xina	√*	
Xipre	√	√
Zàmbia	√	
Zimbabue	√	

Índex de títols per a la Convenció i el Protocol Facultatiu

Els textos íntegres de la Convenció i del Protocol Facultatiu s'exposen a les pàgines següents. L'índex següent el proporcionem per facilitar la consulta. Els títols són resums, no formen part del text oficial, i serveixen per ajudar-vos a navegar pels instruments. La vostra lectura i comprensió de la Convenció i del Protocol Facultatiu no s'han de limitar en cap cas per aquests títols.

Convenció

Preàmbul

Part I – Definició i mesures apropiades

- Art. 1 Definició de discriminació
- Art. 2 Eliminació de la discriminació
- Art. 3 Garantia dels drets humans
- Art. 4 Acceleració de la igualtat
- Art. 5 Eliminació dels estereotips
- Art. 6 Supressió del tràfic i de la prostitució

Part II – Drets polítics

- Art. 7 Vida política i pública
- Art. 8 Participació internacional
- Art. 9 Nacionalitat

Part III – Drets socials i econòmics

- Art. 10 Educació
- Art. 11 Ocupació
- Art. 12 Atenció sanitària
- Art. 13 Vida econòmica i social
- Art. 14 Dones rurals

Part IV – Drets civils

- Art. 15 Igualtat davant la llei / Capacitat civil
- Art. 16 Matrimoni i relacions familiars

Part V – Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona

- Art. 17 Propòsit, composició i elecció
- Art. 18 Informes periòdics dels estats
- Art. 19 Regles de procediment
- Art. 20 Reunions anuals
- Art. 21 Informes anuals del Comitè
- Art. 22 Funció de les agències especialitzades

Part VI – Efecte de la Convenció

- Art. 23 Efecte sobre la legislació i altres tractats
- Art. 24 Consecució de la plena realització dels drets
- Art. 25 Signatura, ratificació, adhesió
- Art. 26 Revisió
- Art. 27 Entrada en vigor
- Art. 28 Reserves
- Art. 29 Negociació, arbitratge, Tribunal Internacional de Justícia
- Art. 30 Llengües oficials

Protocol Facultatiu

Preàmbul

- Art. 1 Competència del Comitè
- Art. 2 Denúncies de violacions
- Art. 3 Per escrit i no anònimes
- Art. 4 Recursos nacionals / Altres procediments internacionals
- Art. 5 Mesures provisionals de l'estat part
- Art. 6 Confidencialitat de l'estat part
- Art. 7 Recomanacions del Comitè
- Art. 8 Violacions greus i sistemàtiques
- Art. 9 Informes de l'estat part
- Art. 10 Reconeixement de l'estat part
- Art. 11 Maltractament o intimidació
- Art. 12 Informe anual del Comitè
- Art. 13 Publicitat
- Art. 14 Regles de procediment
- Art. 15 Signatura, ratificació i adhesió
- Art. 16 Entrada en vigor
- Art. 17 Sense reserves
- Art. 18 Esmenes
- Art. 19 Denúncies
- Art. 20 Informació sobre l'estatus del Protocol
- Art. 21 Llengües oficials

Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona

Els estats part en aquesta Convenció,

Considerant que la Carta de les Nacions Unides reafirma la fe en els drets humans, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de drets d'homes i dones,

Considerant que la Declaració Universal de Drets Humans reafirma el principi de la no-discriminació i proclama que tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets i que tota persona pot invocar tots els drets i les llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció, i per tant, sense distinció de sexe,

Considerant que els estats part en els Pactes Internacionals de Drets Humans tenen l'obligació de garantir a homes i dones la igualtat en el gaudi de tots els drets econòmics, socials, culturals, civils i polítics,

Tenint en compte les convencions internacionals concertades sota els auspicis de les Nacions Unides i les agències especialitzades per afavorir la igualtat de drets entre l'home i la dona,

Tenint en compte també les resolucions, declaracions i recomanacions aprovades per les Nacions Unides i les agències especialitzades per afavorir la igualtat de drets entre l'home i la dona,

Preocupats, tanmateix, en comprovar que malgrat aquests diversos instruments, les dones continuen sent objecte d'importants discriminacions,

Recordant que la discriminació contra la dona viola els principis d'igualtat de drets i del respecte de la dignitat humana, que dificulta la participació de la dona, en les mateixes condicions que l'home, en la vida política, social, econòmica i cultural del seu país, que

constitueix un obstacle per a l'augment del benestar de la societat i de la família i que entorpeix el ple desplegament de les possibilitats de la dona per prestar servei al seu país i a la humanitat,

Preocupats pel fet que en situacions de pobresa la dona té un accés mínim a l'alimentació, la salut, l'ensenyament, la formació i les oportunitats d'ocupació, com també a la satisfacció d'altres necessitats,

Convençuts que l'establiment del nou ordre econòmic internacional basat en l'equitat i en la justícia contribuirà significativament a la promoció de la igualtat entre l'home i la dona,

Subratllant que l'eliminació de l'*apartheid*, de totes les formes de racisme, de discriminació racial, colonialisme, neocolonialisme, agressió, ocupació i dominació estrangeres i de la ingerència en els assumptes interns dels estats és indispensable per gaudir plenament dels drets de l'home i de la dona,

Afirmant que l'enfortiment de la pau i de la seguretat internacionals, l'alleujament de la tensió internacional, la cooperació mútua entre tots els estats amb independència dels seus sistemes econòmics i socials, el desarmament general i complet, i en particular el desarmament nuclear sota un control internacional estricte i efectiu, l'afirmació dels principis de justícia, igualtat i benefici mutu en les relacions entre països, i l'exercici del dret dels pobles sotmesos a dominació colonial o a ocupació estrangera a l'autodeterminació i a la independència, i també el respecte de la sobirania nacional i de la integritat territorial, promouran el progrés social i el desenvolupament i, en conseqüència, contribuiran a aconseguir la plena igualtat entre l'home i la dona,

Convençuts que la màxima participació de la dona en totes les esferes, en igualtat de condicions amb l'home, és indispensable per al desenvolupament ple i complet d'un país, pel benestar del món i per la causa de la pau,

Tenint presents la gran aportació de la dona al benestar de la família i al desenvolupament de la societat, fins ara no plenament reconeguda, la importància social de la maternitat i la funció tant del pare com de la mare en la família i en l'educació dels fills, i conscients que el paper de la dona en la procreació no ha de ser causa de discriminació, sinó que l'educació dels infants exigeix responsabilitat compartida entre homes i dones i la societat en el seu conjunt,

Reconeixent que per aconseguir la plena igualtat entre l'home i la dona és necessari modificar el paper tradicional tant de l'home com de la dona en la societat i en la família,

Resolts a aplicar els principis enunciats en la Declaració sobre l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona, i, per això, a adoptar les mesures necessàries a fi de suprimir aquesta discriminació en totes les seves formes i manifestacions,

Han convingut:

PART I

Article 1

Als efectes d'aquesta Convenció, l'expressió «discriminació contra la dona» denota tota distinció, exclusió o restricció basada en el sexe que tingui per objecte o per resultat disminuir o anul·lar el reconeixement, el gaudi o l'exercici per part de la dona, independentment del seu estat civil, sobre la base de la igualtat de l'home i la dona, dels drets humans i de les llibertats fonamentals en les esferes política, econòmica, social, cultural i civil o en qualsevol altra esfera.

Article 2

Els estats part condemnen la discriminació contra la dona en totes les seves formes, convenen a seguir, per tots els mitjans apropiats i sense dilacions, una política encaminada a eliminar la discriminació contra la dona i, amb aquesta finalitat, es comprometen a:

- a) Consagrar, si encara no ho han fet, en les seves constitucions nacionals i en qualsevol altra legislació apropiada el principi de la igualtat de l'home i de la dona i assegurar per llei o per altres mitjans apropiats la realització pràctica d'aquest principi;
- b) Adoptar mesures adequades, legislatives o d'altre caràcter, amb les sancions corresponents quan calgui, que prohibeixin tota discriminació contra la dona;
- c) Establir la protecció jurídica dels drets de la dona sobre una base d'igualtat amb els de l'home i garantir, per la via dels tribunals nacionals competents i d'altres institucions públiques, la protecció efectiva de la dona contra tot acte de discriminació;
- d) Abstenir-se d'incórrer en cap acte o pràctica de discriminació contra la dona i vetllar perquè les autoritats i institucions públiques actuïn conformement a aquesta obligació;
- e) Prendre totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona practicada per qualsevol persona, organització o empresa;
- f) Adoptar totes les mesures adequades, fins i tot de caràcter legislatiu, per modificar o derogar lleis, reglaments, usos i pràctiques que constitueixen discriminació contra la dona;
- g) Derogar totes les disposicions penals nacionals que constitueixen discriminació contra la dona.

Article 3

Els estats part han de prendre en tots els àmbits, i en particular en les esferes política, social, econòmica i cultural, totes les mesures apropiades, fins i tot de caràcter legislatiu, per assegurar el ple desenvolupament i progrés de la dona, amb l'objectiu de garantir-li l'exercici i el gaudi dels drets humans i de les llibertats fonamentals en igualtat de condicions amb l'home.

Article 4

1. L'adopció pels estats part de mesures especials de caràcter temporal encaminades a accelerar la igualtat *de facto* entre l'home i la dona no s'ha de considerar discriminació en la forma definida en aquesta Convenció, però de cap manera no ha d'implicar, com a conseqüència, el manteniment de normes desiguals o separades; aquestes mesures han de cessar quan s'hagin aconseguit els objectius d'igualtat d'oportunitat i de tracte.

2. L'adopció pels estats part de mesures especials, fins i tot les contingudes en aquesta Convenció, encaminades a protegir la maternitat no s'ha de considerar discriminatòria.

Article 5

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades per:

a) Modificar els patrons socials i culturals de conducta d'homes i dones, amb la finalitat d'aconseguir l'eliminació dels prejudicis i de les pràctiques consuetudinàries i de qualsevol altra índole que estiguin basats en la idea de la inferioritat o superioritat de qualsevol dels sexes o en funcions estereotipades d'homes i dones;

b) Garantir que l'educació familiar inclogui una comprensió adequada de la maternitat com a funció social i el reconeixement de la responsabilitat comuna d'homes i dones pel que fa a l'educació i al desenvolupament dels seus fills, en el benentès que l'interès dels fills constitueix la consideració primordial en tots els casos.

Article 6

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades, fins i tot de caràcter legislatiu, per suprimir totes les formes de tràfic de dones i explotació de la prostitució de la dona.

PART II

Article 7

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona en la vida política i pública del país i, en particular, han de garantir a les dones, en igualtat de condicions amb els homes, el dret a:

- a) Votar en totes les eleccions i en els referèndums públics i ésser elegibles per a tots els organismes, els membres dels quals siguin objecte d'eleccions públiques;
- b) Participar en la formulació de les polítiques governamentals i en la seva execució, i ocupar càrrecs públics i exercir totes les funcions públiques en tots els àmbits de govern;
- c) Participar en associacions i organitzacions no governamentals que s'ocupin de la vida pública i política del país.

Article 8

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades per garantir a la dona, en igualtat de condicions amb l'home i sense cap tipus de discriminació, l'oportunitat de representar el seu govern en el pla internacional i de participar en el treball de les organitzacions internacionals.

Article 9

1. Els estats part han d'atorgar a la dona els mateixos drets que a l'home per adquirir, conservar o canviar la nacionalitat. Han de garantir, particularment, que ni el matrimoni amb un estranger ni el canvi de nacionalitat del marit durant el matrimoni canviïn automàticament la nacionalitat de la muller, la converteixin en apàtrida o l'obliguin a adoptar la nacionalitat del cònjuge.

2. Els estats part han d'atorgar a la dona els mateixos drets que a l'home pel que fa a la nacionalitat dels fills.

PART III

Article 10

Els estats part han de prendre totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona, a fi d'assegurar-li la igualtat de drets amb l'home en l'esfera de l'educació i en particular per assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones:

- a) Les mateixes condicions d'orientació professional i capacitació, accés als estudis i obtenció de diplomes en les institucions d'ensenyament de totes les categories, tant en zones rurals com urbanes; aquesta igualtat s'ha d'assegurar en l'ensenyament preescolar, general, tècnic, professional i tècnic superior, com també a tots els tipus de formació professional;
- b) Accés als mateixos plans d'estudis, als mateixos exàmens, a personal docent del mateix nivell professional i a locals i equips escolars de la mateixa qualitat;
- c) L'eliminació de tot concepte estereotipat dels papers masculins i femenins en tots els nivells i en totes les formes d'ensenyament, mitjançant l'estímul de l'educació mixta i d'altres tipus d'educació que contribueixin a aconseguir aquests objectiu i, particularment, mitjançant la revisió dels llibres de text i els programes escolars i l'adaptació dels mètodes d'ensenyament;
- d) Les mateixes oportunitats per a l'obtenció de beques i altres subvencions per cursar estudis;
- e) Les mateixes oportunitats d'accés als programes d'educació permanent, inclosos els programes d'alfabetització funcional i d'adults, particularment els destinats a reduir com més aviat millor tota diferència de coneixements que hi hagi entre homes i dones;

- f) La reducció de la taxa d'abandonament femení dels estudis i l'organització de programes per a aquelles joves i dones que hagin deixat els estudis prematurament;
- g) Les mateixes oportunitats per participar activament en l'esport i en l'educació física;
- h) Accés al material informatiu específic que contribueixi a assegurar la salut i el benestar de la família, inclosa la informació i l'assessorament sobre planificació familiar.

Article 11

1. Els estats part han d'adoptar totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona en l'esfera de l'ocupació a fi d'assegurar a la dona, en condicions d'igualtat amb els homes, els mateixos drets, en particular:

- a) El dret a treballar com a dret inalienable de tot ésser humà;
- b) El dret a les mateixes oportunitats d'ocupació, inclosa l'aplicació dels mateixos criteris de selecció en qüestions d'ocupació;
- c) El dret a triar lliurement professió i ocupació, el dret a l'ascens, a l'estabilitat en l'ocupació i a totes les prestacions i altres condicions de servei, i el dret a la formació professional i al reciclatge, inclòs l'aprenentatge, la formació professional superior i la formació continuada;
- d) El dret a la igualtat de remuneració, incloses les prestacions, i a la igualtat de tracte pel que fa a un treball d'igual valor, així com a la igualtat de tracte respecte a l'avaluació de la qualitat de la feina;
- e) El dret a la seguretat social, en particular en casos de jubilació, de desocupació, de malaltia, d'invalidesa, de vellesa o de qualsevol altra incapacitat per treballar, com també el dret a vacances pagades;

- f) El dret a la protecció de la salut i a la seguretat en les condicions de treball, fins i tot la salvaguarda de la funció de reproducció.
2. A fi d'impedir la discriminació contra la dona per raons de matrimoni o maternitat i d'assegurar l'efectivitat del seu dret a treballar, els estats part han de prendre mesures adequades per:
- a) Prohibir, sota pena de sancions, l'acomiadament per motiu d'embaràs o de baixa per maternitat i la discriminació en els acomiadaments sobre la base de l'estat civil;
 - b) Implantar la baixa per maternitat amb sou pagat o amb prestacions socials comparables sense pèrdua del lloc de treball previ, de l'antiguitat o de les prestacions socials;
 - c) Impulsar la prestació dels serveis socials de suport necessaris per permetre que els pares combinin les obligacions familiars amb les responsabilitats laborals i la participació en la vida pública, especialment mitjançant el foment de la creació i el desenvolupament d'una xarxa de serveis destinats a l'atenció dels infants;
 - d) Prestar protecció especial a la dona durant l'embaràs en els tipus de feines que s'hagi provat que puguin resultar perjudicials.
3. La legislació protectora relacionada amb les qüestions compreses en aquest article s'ha de revisar periòdicament a la llum dels coneixements científics i tecnològics i s'ha de modificar, derogar o ampliar segons correspongui.

Article 12

1. Els estats part han d'adoptar totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona en l'esfera de l'atenció mèdica a fi d'assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones, l'accés a serveis d'atenció mèdica, inclosos els que es refereixen a la planificació familiar.

2. Sense perjudici del que disposa el paràgraf 1 d'aquest article, els estats part han de garantir a la dona serveis apropiats per a l'embaràs, per al part i per al període posterior al part, proporcionant serveis gratuïts quan sigui necessari, i li han d'assegurar una nutrició adequada durant l'embaràs i l'al·letament.

Article 13

Els estats part han d'adoptar totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona en altres esferes de la vida econòmica i social a fi d'assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones, els mateixos drets, en particular:

- a) El dret a prestacions familiars;
- b) El dret a obtenir préstecs bancaris, hipoteques i altres formes de crèdit financer;
- c) El dret a participar en activitats d'esplai, esports i en tots els aspectes de la vida cultural.

Article 14

1. Els estats part han de tenir en compte els problemes especials a què s'ha d'enfrontar la dona rural i l'important paper que exerceix en la supervivència econòmica de la família, inclòs el seu treball en els sectors no monetaris de l'economia, i han de prendre totes les mesures apropiades per assegurar l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció a la dona en les zones rurals.

2. Els estats part han d'adoptar totes les mesures apropiades per eliminar la discriminació contra la dona en les zones rurals a fi d'assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones, la seva participació en el desenvolupament rural i en els seus beneficis i, en particular, li han d'assegurar el dret a:

- a) Participar en l'elaboració i l'execució dels plans de desenvolupament en tots els àmbits;

- b) Tenir accés a serveis adequats d'atenció mèdica, que incloguin informació, assessorament i serveis en matèria de planificació familiar;
- c) Beneficiar-se directament dels programes de seguretat social;
- d) Obtenir tots els tipus d'educació i de formació, acadèmica i no acadèmica, inclosos els relacionats amb l'alfabetització funcional i també, entre d'altres, els beneficis de tots els serveis comunitaris i de divulgació a fi d'augmentar la seva capacitat tècnica;
- e) Organitzar grups d'autoajuda i cooperatives a fi d'obtenir la igualtat d'accés a les oportunitats econòmiques mitjançant l'ocupació o l'autoocupació;
- f) Participar en totes les activitats comunitàries;
- g) Obtenir accés als crèdits i als préstecs agrícoles, als serveis de comercialització i a les tecnologies apropiades, i rebre un tracte igual en els plans de reforma agrària i de reubicació;
- h) Gaudir de condicions de vida adequades, particularment en les esferes de l'habitatge, dels serveis sanitaris, de l'electricitat i de l'abastament d'aigua, del transport i de les comunicacions.

PART IV

Article 15

1. Els estats part han de reconèixer a la dona la igualtat amb l'home davant la llei.
2. Els estats part han de reconèixer a la dona, en l'àmbit civil, una capacitat jurídica idèntica a la de l'home i les mateixes oportunitats per a l'exercici d'aquesta capacitat. En particular, han de reconèixer a la dona la igualtat de drets per signar contractes i per administrar béns i li han de dispensar el mateix tracte en totes les etapes del procediment als tribunals de justícia.

3. Els estats part convenen que tot contracte i qualsevol altre instrument privat amb efecte jurídic que tendeixi a limitar la capacitat jurídica de la dona s'ha de considerar nul.

4. Els estats part han de reconèixer a l'home i a la dona els mateixos drets pel que fa a la legislació relativa al dret de les persones a circular lliurement i a la llibertat per triar la residència i el domicili.

Article 16

1. Els estats part han d'adoptar totes les mesures adequades per eliminar la discriminació contra la dona en tots els assumptes relacionats amb el matrimoni i les relacions familiars i, en particular, han d'assegurar, en condicions d'igualtat entre homes i dones:

- a) El mateix dret a contreure matrimoni;
- b) El mateix dret a triar lliurement cònjuge i contreure matrimoni només pel seu lliure albir i el seu ple consentiment;
- c) Els mateixos drets i responsabilitats durant el matrimoni i en ocasió de la seva dissolució;
- d) Els mateixos drets i responsabilitats com a progenitors, independentment del seu estat civil, en matèries relacionades amb els fills; en tots els casos, els interessos dels fills han de ser la consideració primordial;
- e) Els mateixos drets a decidir lliurement i responsablement el nombre dels fills i l'interval entre els naixements i a tenir accés a la informació, a l'educació i als mitjans que els permetin exercir aquests drets;
- f) Els mateixos drets i responsabilitats respecte a la tutela, a la curatela, a la custòdia i a l'adopció dels fills, o a institucions anàlogues quan aquests conceptes existeixin en la legislació nacional; en tots els casos, els interessos dels fills han de ser la consideració primordial;

- g) Els mateixos drets personals com a marit i muller, entre els quals el dret a triar cognom, professió i ocupació;
- h) Els mateixos drets a cadascun dels cònjuges en matèria de propietats, de compres, de gestió, d'administració, de gaudi i de disposició dels béns, tant a títol gratuït com oneros.

2. No tenen cap efecte jurídic les esposalles i el matrimoni d'un infant, i s'han d'adoptar totes les mesures necessàries, fins i tot de caràcter legislatiu, per fixar una edat mínima per a la celebració del matrimoni i fer obligatòria la inscripció del matrimoni en un registre oficial.

PART V

Article 17

1. Amb la finalitat d'examinar els progressos realitzats en l'aplicació d'aquesta Convenció, s'ha d'establir un Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona (denominat en endavant el Comitè) compost, en el moment de l'entrada en vigor de la Convenció, de 18 i, després de la seva ratificació o adhesió pel 35è estat part, de 23 experts de gran prestigi moral i competència en l'esfera pròpia de la Convenció. Els experts han de ser elegits pels estats part entre els seus nacionals i han d'exercir les funcions a títol personal; s'ha de tenir en compte una distribució geogràfica equitativa i la representació de les diferents formes de civilització, com també els principals sistemes jurídics.

2. Els membres del Comitè s'han d'elegir en votació secreta a partir d'una llista de persones designades pels estats part. Cadascun dels estats part pot designar una persona entre els seus nacionals.

3. L'elecció inicial s'ha de celebrar sis mesos després de la data d'entrada en vigor d'aquesta Convenció. Almenys tres mesos abans de la data de cada elecció, el secretari general de les Nacions Unides ha de dirigir una carta als estats part convidant-los a presentar les

candidatures en un termini de dos mesos. El secretari general ha de preparar una llista per ordre alfabètic de totes les persones designades d'aquesta manera, indicant els estats part que les han designades, i l'ha de lliurar als estats part.

4. Els membres del Comitè s'han d'elegir en una reunió dels estats part convocada pel secretari general i que s'ha de celebrar a la seu de les Nacions Unides. En aquesta reunió, per a la qual formen quòrum dos terços dels estats part, es consideraran elegits per al Comitè els candidats que obtinguin el major nombre de vots i la majoria absoluta dels vots dels representants dels estats part presents i votants.

5. Els membres del Comitè s'elegeixen per un període de quatre anys. No obstant això, el mandat de nou dels membres elegits en la primera elecció expira al cap de dos anys; immediatament després de la primera elecció, el president del Comitè ha de designar per sorteig els noms d'aquests nou membres.

6. L'elecció dels cinc membres addicionals del Comitè s'ha de celebrar conformement al que disposen els paràgrafs 2, 3 i 4 d'aquest article, després que el 35è estat part hagi ratificat la Convenció o s'hi hagi adherit. El mandat de dos dels membres addicionals elegits en aquesta ocasió, els noms dels quals ha de designar per sorteig el president del Comitè, expira al cap de dos anys.

7. Per cobrir les vacants imprevistes, l'estat part l'expert del qual hagi cessat en les seves funcions com a membre del Comitè ha de designar d'entre els seus nacionals un altre expert, subjecte a l'aprovació del Comitè.

8. Els membres del Comitè, amb l'aprovació prèvia de l'Assemblea General, percebran emoluments dels fons de les Nacions Unides en la forma i en les condicions que l'Assemblea determini, tenint en compte la importància de les funcions del Comitè.

9. El secretari general de les Nacions Unides ha de proporcionar el personal i els serveis necessaris per a l'exercici eficaç de les funcions del Comitè en virtut d'aquesta Convenció.

Article 18

1. Els estats part es comprometen a sotmetre al secretari general de les Nacions Unides, perquè l'examini el Comitè, un informe sobre les mesures legislatives, judicials, administratives o d'una altra índole que hagin adoptat per fer efectives les disposicions d'aquesta Convenció i sobre els progressos realitzats en aquest sentit:

- a) En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor de la Convenció per a l'estat corresponent;
- b) En endavant almenys cada quatre anys i, a més, quan el Comitè ho sol·liciti.

2. En els informes s'hi poden indicar els factors i les dificultats que afecten el grau de compliment de les obligacions imposades per aquesta Convenció.

Article 19

1. El Comitè ha d'aprovar el seu propi reglament.
2. El Comitè ha d'elegir la seva Mesa per a un període de dos anys.

Article 20

1. El Comitè s'ha de reunir normalment cada any durant un període no superior a dues setmanes per examinar els informes presentats conformement a l'article 18 d'aquesta Convenció.

2. Les reunions del Comitè s'han de celebrar normalment a la seu de les Nacions Unides o a qualsevol altre lloc convenient que determini el Comitè.

Article 21

1. El Comitè, per mitjà del Consell Econòmic i Social, ha d'informar anualment l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre les

seves activitats i pot fer suggeriments i recomanacions de caràcter general basades en l'examen dels informes i de les dades trameses pels estats part. Aquests suggeriments i recomanacions de caràcter general s'han d'incloure en l'informe del Comitè juntament amb les observacions, si n'hi ha, dels estats part.

2. El secretari general de les Nacions Unides ha de trametre els informes del Comitè a la Comissió de la Condió Jurídica i Social de la Dona per a la seva informació.

Article 22

Les agències especialitzades tenen dret a estar representades en l'examen de l'aplicació de les disposicions d'aquesta Convenció que correspongui a l'esfera de les seves activitats. El Comitè pot convidar les agències especialitzades a presentar informes sobre l'aplicació de la Convenció en les àrees que correspongui a l'esfera de les seves activitats.

PART VI

Article 23

Res del que disposa aquesta Convenció no afecta cap disposició que estigui més encaminada a aconseguir la igualtat entre homes i dones i que pugui formar part de:

- a) La legislació d'un estat part; o
- b) Qualsevol altra convenció, tractat o acord internacional vigent en aquest estat.

Article 24

Els estats part es comprometen a adoptar totes les mesures necessàries en l'àmbit nacional per aconseguir la plena realització dels drets reconeguts en aquesta Convenció.

Article 25

1. Aquesta Convenció ha d'estar oberta a la firma de tots els estats.
2. Es designa el secretari general de les Nacions Unides com a dipositari d'aquesta Convenció.
3. Aquesta Convenció està subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.
4. Aquesta Convenció està oberta a l'adhesió de tots els estats. L'adhesió s'ha d'efectuar dipositant un instrument d'adhesió en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Article 26

1. En qualsevol moment, qualsevol dels estats part pot formular una sol·licitud de revisió d'aquesta Convenció mitjançant una comunicació escrita dirigida al secretari general de les Nacions Unides.
2. L'Assemblea General de les Nacions Unides ha de decidir les mesures que, en cas necessari, s'hagin d'adoptar pel que fa a aquesta sol·licitud.

Article 27

1. Aquesta Convenció entrarà en vigor el 30è dia a partir de la data en què hagi estat dipositat en poder del secretari general de les Nacions Unides el 20è instrument de ratificació o d'adhesió.
2. Per a cada estat que ratifiqui la Convenció o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el 20è instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entrarà en vigor el 30è dia a partir de la data en què aquest estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació o adhesió.

Article 28

1. El secretari general de les Nacions Unides ha de rebre i de comunicar a tots els estats el text de les reserves formulades pels estats en el moment de la ratificació o de l'adhesió.
2. No s'accepta cap reserva incompatible amb l'objecte i amb el propòsit d'aquesta Convenció.
3. Tota reserva es pot retirar en qualsevol moment per mitjà d'una notificació a aquest efecte dirigida al secretari general de les Nacions Unides, el qual n'ha d'informar tots els estats. Aquesta notificació té efecte en la data de la recepció.

Article 29

1. Tota controvèrsia que sorgeixi entre dos o més estats part respecte a la interpretació o a l'aplicació d'aquesta Convenció que no se solucioni mitjançant negociacions s'ha de sotmetre a l'arbitratge, a petició d'un d'aquests estats. Si en el termini de sis mesos a partir de la data de presentació de la sol·licitud d'arbitratge, les parts no aconsegueixen posar-se d'acord sobre l'organització de l'arbitratge, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia al Tribunal Internacional de Justícia mitjançant una sol·licitud presentada d'acord amb l'Estatut del Tribunal.
2. Tot estat part, en el moment de la firma o ratificació d'aquesta Convenció o de la seva adhesió, pot declarar que no es considera obligat pel paràgraf 1 d'aquest article. Els altres estats part no estan obligats per aquest paràgraf davant cap estat part que hagi formulat aquesta reserva.
3. Tot estat part que hagi formulat la reserva prevista en el paràgraf 2 d'aquest article pot retirar-la en qualsevol moment notificant-ho al secretari general de les Nacions Unides.

Article 30

Aquesta Convenció, els textos anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès de la qual són igualment autèntics, s'ha de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

EN TESTIMONI D'AIXÒ, els infrascrits, degudament autoritzats, firmen aquesta Convenció.

Protocol Facultatiu a la Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona

Els estats part d'aquest Protocol,

Observant que la Carta de les Nacions Unides reafirma la fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de drets dels homes i les dones,

Observant també que la Declaració Universal dels Drets Humans proclama que tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets i que tota persona té tots els drets i les llibertats que s'hi proclamen, sense cap distinció, incloses les basades en el sexe,

Recordant que els pactes internacionals de drets humans i altres instruments internacionals de drets humans prohibeixen la discriminació per motius de sexe,

Recordant també la Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona («la Convenció»), en què els estats part condemnen la discriminació contra la dona en totes les seves formes i convenen seguir, per tots els mitjans apropiats i sense dilacions, una política encaminada a eliminar la discriminació contra la dona,

Reafirmant la seva determinació a garantir el gaudi ple i en condicions d'igualtat de tots els drets humans i de totes les llibertats fonamentals i d'adoptar mesures eficaces per evitar les violacions d'aquests drets i d'aquestes llibertats,

Acorden:

Article 1

Tot estat part d'aquest Protocol («estat part») reconeix la competència del Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona («el Comitè») per rebre i considerar les comunicacions presentades de conformitat amb l'article 2.

Article 2

Les comunicacions les poden presentar persones o grups de persones que es trobin sota la jurisdicció de l'estat part i que al·leguin ser víctimes d'una violació per aquest estat part de qualsevol dels drets enunciats a la Convenció, o en nom d'aquestes persones o grups de persones. Quan es presenti una comunicació en nom de persones o grups de persones, se'n requereix el consentiment, tret que l'autor pugui justificar que s'actüï en nom seu sense aquest consentiment.

Article 3

Les comunicacions s'han de presentar per escrit i no poden ser anònimes. El Comitè no pot rebre cap comunicació relativa a un estat part de la Convenció que no sigui part d'aquest Protocol.

Article 4

1. El Comitè no ha d'examinar una comunicació si no té la seguretat que s'han esgotat tots els recursos de la jurisdicció interna, tret que la tramitació d'aquests recursos s'allargui injustificadament o no sigui probable que ofereixi com a resultat un remei efectiu.

2. El Comitè ha de declarar inadmissible tota comunicació que:

- a) Es refereixi a una qüestió que el Comitè ja hagi examinat o ja s'hagi examinat o s'estigui examinant de conformitat amb un altre procediment d'investigació o d'acord internacionals;

- b) Sigui incompatible amb les disposicions de la Convenció;
- c) Sigui manifestament infundada o estigui insuficientment substanciada;
- d) Constitueixi un abús del dret a presentar una comunicació;
- e) Els fets objecte de la comunicació hagin succeït abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol per a l'estat part interessat, tret que aquests fets es continuïn produint després d'aquesta data.

Article 5

1. Després d'haver rebut una comunicació i abans d'arribar a una conclusió sobre els seus fonaments, en qualsevol moment el Comitè pot dirigir a l'estat part interessat, per a la seva consideració urgent, una sol·licitud perquè adopti les mesures provisionals necessàries per evitar possibles danys irreparables a la víctima o víctimes de la suposada violació.

2. Quan el Comitè exerceixi les seves facultats discrecionals en virtut del paràgraf 1 d'aquest article, això no implica cap valoració de l'admissibilitat o del fons de la comunicació.

Article 6

1. Llevat del supòsit en què el Comitè consideri que una comunicació és inadmissible sense remetre-la a l'estat part interessat, i sempre que la persona o persones interessades consentin que es reveli la seva identitat a aquest estat part, el Comitè ha de posar en coneixement de l'estat part, de forma confidencial, tota comunicació que rebí de conformitat amb aquest Protocol.

2. En un termini de sis mesos, aquest estat part ha de presentar al Comitè per escrit explicacions o declaracions en què aclareixi la qüestió i s'indiquin les mesures correctives que hagi adoptat l'estat part, si escau.

Article 7

1. El Comitè ha d'examinar les comunicacions que rebí en virtut d'aquest Protocol tenint en compte tota la informació que hagin posat a la seva disposició persones o grups de persones, o en nom seu, i per l'estat part interessat, sempre que aquesta informació es transmeti a les parts interessades.

2. El Comitè ha d'examinar en sessions privades les comunicacions que rebí en virtut d'aquest Protocol.

3. Després d'examinar una comunicació, el Comitè ha de fer arribar les seves opinions sobre la comunicació, conjuntament amb les seves recomanacions, si n'hi hagués, a les parts interessades.

4. L'estat part ha de considerar degudament les opinions del Comitè, així com les seves recomanacions, si n'hi hagués, i ha d'enviar al Comitè, en un termini de sis mesos, una resposta per escrit, especialment informació sobre tota mesura que s'hagués adoptat en funció de les opinions i recomanacions del Comitè.

5. El Comitè pot convidar l'estat part a presentar més informació sobre qualsevol mesura que l'estat part hagués adoptat en resposta a les opinions o recomanacions del Comitè, si n'hi hagués, fins i tot, si el Comitè ho considera oportú, en els informes que presenti més endavant l'estat part de conformitat amb l'article 18 de la Convenció.

Article 8

1. Si el Comitè rep informació fidedigna que reveli violacions greus o sistemàtiques per un estat part dels drets enunciats en la Convenció, el Comitè ha de convidar aquest estat part a col·laborar en l'examen de la informació i, amb aquesta finalitat, a presentar observacions sobre aquesta informació.

2. Tenint en compte les observacions que hagi presentat l'estat part interessat, així com tota informació fidedigna de què disposi, el Comitè pot encarregar a un o més dels seus membres dur a terme una investigació i presentar amb caràcter urgent un informe al Comitè. Quan estigui justificat i es disposi del consentiment de l'estat part, la investigació pot incloure una visita al seu territori.
3. Després d'examinar les conclusions de la investigació, el Comitè les ha de transmetre a l'estat part interessat juntament amb les observacions i recomanacions que estimi oportunes.
4. En un termini de sis mesos després de rebre els resultats de la investigació i les observacions i recomanacions que li transmeti el Comitè, l'estat part interessat ha de presentar les seves observacions al Comitè.
5. La investigació ha de ser de caràcter confidencial i s'ha de sol·licitar la col·laboració de l'estat part en totes les seves etapes.

Article 9

1. El Comitè pot convidar l'estat part interessat a incloure en l'informe que ha de presentar de conformitat amb l'article 18 de la Convenció detalls sobre qualsevol mesura que hagi adoptat en resposta a una investigació efectuada d'acord amb l'article 8 d'aquest Protocol.
2. Transcorregut el període de sis mesos indicat en el paràgraf 4 de l'article 8, el Comitè pot, si cal, convidar l'estat part interessat a informar-lo sobre qualsevol mesura adoptada com a resultat de la investigació.

Article 10

1. Tot estat part pot, en el moment de firmar o ratificar aquest Protocol, o d'adherir-s'hi, declarar que no reconeix la competència del Comitè establerta en els articles 8 i 9.

2. Tot estat part que hagi fet una declaració de conformitat amb el paràgraf 1 d'aquest article la pot retirar en qualsevol moment, per mitjà d'una notificació al secretari general.

Article 11

Cada estat part ha d'adoptar totes les mesures necessàries per garantir que les persones que es trobin sota la seva jurisdicció no siguin objecte de maltractament ni d'intimidació com a conseqüència de qualsevol comunicació amb el Comitè de conformitat amb aquest Protocol.

Article 12

El Comitè ha d'incloure en l'informe anual que ha de presentar, d'acord amb l'article 21 de la Convenció, un resum de les seves activitats en virtut d'aquest Protocol.

Article 13

Cada estat part es compromet a donar a conèixer àmpliament la Convenció i aquest Protocol i a fer-ne publicitat, així com a facilitar l'accés a informació sobre les opinions i recomanacions del Comitè, en particular respecte de les qüestions que tinguin relació amb aquest estat part.

Article 14

El Comitè ha d'elaborar el seu propi reglament, que ha d'aplicar en exercici de les funcions que li atorgui aquest Protocol.

Article 15

1. Aquest Protocol està obert a la firma de qualsevol estat que hagi signat la Convenció, l'hagi ratificat o s'hi hagi adherit.
2. Aquest Protocol està subjecte a ratificació per qualsevol estat que hagi ratificat la Convenció o s'hi hagi adherit. Els instruments de ratificació s'han de depositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.
3. Aquest Protocol queda obert a l'adhesió de qualsevol Estat que hagi ratificat la Convenció o s'hi hagi adherit.
4. L'adhesió s'ha d'efectuar mitjançant el dipòsit de l'instrument corresponent en poder del secretari general de les Nacions Unides.

Article 16

1. Aquest Protocol entrarà en vigor un cop transcorreguts tres mesos a partir de la data en què s'hagi depositat en poder del secretari general de les Nacions Unides el desè instrument de ratificació o d'adhesió.
2. Per a cada estat que ratifiqui aquest Protocol o s'hi adhereixi després que entri en vigor, aquest Protocol entrarà en vigor un cop transcorreguts tres mesos a partir de la data en què aquest estat hagi depositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 17

No es permet cap reserva a aquest Protocol.

Article 18

1. Tot estat part pot proposar esmenes a aquest Protocol i presentar-les al secretari general de les Nacions Unides. El secretari general ha de comunicar als estats part les esmenes proposades i els ha de

demanar que notifiquin si volen que es convoqui una conferència dels estats part per examinar les propostes i sotmetre-les a votació. Si almenys un terç dels estats part es declara a favor d'aquesta conferència, el secretari general l'ha de convocar sota els auspicis de les Nacions Unides. Tota esmena aprovada per la majoria dels estats part presents i votants a la conferència s'ha de sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

2. Aquestes esmenes han d'entrar en vigor quan hagin estat aprovades per l'Assemblea General de les Nacions Unides i acceptades per una majoria de dos terços dels estats part en aquest Protocol, de conformitat amb els seus respectius procediments constitucionals.

3. Quan aquestes esmenes entrin en vigor, seran obligatòries per als estats part que les hagin acceptat, mentre que els altres estats part seguiran obligats per les disposicions d'aquest Protocol i per tota esmena anterior que haguessin acceptat.

Article 19

1. Qualsevol estat part pot denunciar aquest Protocol en qualsevol moment mitjançant una notificació escrita dirigida al secretari general de les Nacions Unides. La denúncia tindrà efecte sis mesos després de la data en què el secretari general hagi rebut la notificació.

2. La denúncia s'ha de fer sense perjudici de què les disposicions d'aquest Protocol es continuïn aplicant a qualsevol comunicació presentada d'acord amb l'article 2, o qualsevol investigació iniciada d'acord amb l'article 8, abans de la data d'efectivitat de la denúncia.

Article 20

El secretari general de les Nacions Unides ha de comunicar a tots els estats:

- a) Les signatures, ratificacions i adhesions relatives a aquest Protocol;
- b) La data en què entri en vigor aquest Protocol i qualsevol esmena en virtut de l'article 18;
- c) Qualsevol denúncia rebuda en virtut de l'article 19.

Article 21

1. Aquest Protocol, els textos del qual en anglès, àrab, espanyol, francès, rus i xinès són igualment autèntics, s'ha de dipositar als arxius de les Nacions Unides.
2. El secretari general de les Nacions Unides ha d'enviar còpies certificades d'aquest Protocol a tots els estats esmentats en l'article 25 de la Convenció.

SECCIÓ PER A LA DONA I LA IGUALTAT DE GÈNERE
OFICINA DE PLANIFICACIÓ ESTRATÈGICA

7, place de Fontenoy - 75352 Paris 07 SP
<http://www.unesco.org/women>

Gener del 2006

Fondo de desarrollo de las Naciones Unidas para la Mujer

La Coalición Mundial sobre
la Mujer y el SIDA

UNESCOcat

 Fundació
Ramon Trias Fargas